

UZASADNIENIE

Powód J. F. w pozwie skierowanym przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. wniósł o zasądzenie kwoty 9.874,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 29 września 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 27 sierpnia 2015 r. M. M. uczestniczyła w wypadku drogowym. W wyniku zdarzenia samochód, będący jej własnością został uszkodzony i wymagał naprawy. Towarzystwo (...) S.A., działając jako korespondent zagranicznego towarzystwa ubezpieczeniowego wszczęło postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego wypłaciło odszkodowania w wysokości 9.996,80 zł. Poszkodowana nie zgodziła się z w/w kalkulacją i dokonała własnej wyceny naprawy przy pomocy systemu A., z której wynika, że koszt naprawy samochodu powinien wynieść 19.871,41 zł. Poszkodowana przelała przysługującą jej wobec pozwanego wierzytelność na rzecz powoda.

W dniu 21 marca 2016r. Sąd Rejonowy w Legnicy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. VII Nc 955/16.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwany przyznał, że ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki wypadku z dnia 27 sierpnia 2015 r. oraz że z tytułu likwidacji szkody wypłacił stronie powodowej kwotę 9.996,80 zł. Strona pozwana zarzuciła jednocześnie, iż sporządzony przez nią kosztorys uwzględniał maksymalne ceny rynkowe części zamiennych i racjonalne koszty robocizny zaś kosztorys przedłożony przez powoda, będący dokumentem prywatnym opiera swoją wycenę wyłącznie o ceny oryginalnych części zamiennych producenta oraz zawyżone koszty prac naprawczych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2015 r. doszło do kolizji drogowej samochodu A. nr rej. (...) należącego do poszkodowanej M. M. z innym samochodem, który był sprawcą kolizji i był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej w zagranicznym towarzystwie ubezpieczeniowym. Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu 27 sierpnia 2015r. Towarzystwo (...) S.A., działające jako korespondent zagranicznego towarzystwa ubezpieczeniowego na podstawie kosztorysu nr (...) sporządzonego w systemie (...) ustalił wysokość szkody na kwotę 9.996,80 zł. Na podstawie prywatnej kalkulacji naprawy oszacowano koszt naprawy pojazdu, na kwotę 19.871,41 zł.

dowód:

- kalkulacje naprawy k. 8-25.

Całkowity koszt naprawy samochodu poszkodowanej z uwzględnieniem do naprawy tego pojazdu wymiany opony koła tylnego prawego i amortyzacji na zużycie tej opony w wysokości 20% wyniósł 19.871,41 zł. przy zastosowaniu cen nowych, oryginalnych części zamiennych i materiałów, ustalonych przez producenta norm czasowych operacji naprawczych, dodatkowych i powiązanych i przy przyjęciu stawki naprawy za roboczogodzinę w wysokości średnich stawek stosowanych w dacie powstania szkody przez renomowane warsztaty naprawcze tj. w kwocie 100 złotych dla prac blacharsko-mechanicznych oraz prac lakierniczych.

dowód:

- opinia biegłego A. D., k. 70-84.

W dniu 11 stycznia 2016r. powód J. F. zawarł z poszkodowaną M. M. umowę przelewu wierzytelności, przedmiotem której była wierzytelność pieniężna wynikająca ze szkody z dnia 27 sierpnia 2015r. Powód poinformował pozwanego o zmianie wierzyciela w dniu 19 stycznia 2016r.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k.5,
- pismo z dnia 19.01.2016r., k.26.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Poza sporem pozostawało, że w dniu 27 sierpnia 2015 r. doszło do uszkodzenia samochodu poszkodowanej M. M., jak również że odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki przedmiotowego zdarzenia ponosi strona pozwana. W sprawie kluczowym było ustalenie wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowana w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Ostatnia ze wskazanych ustaw reguluje kwestie odpowiedzialności Biura (...) oraz okoliczności i warunki wypłaty przez nie odszkodowania.

Zgodnie z treścią art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

W ocenie Sądu otrzymana przez poszkodowaną kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez nią szkody, a zatem powód słusznie żąda zasądzenia dalszego odszkodowania. Powołany w toku sprawy biegły sądowy z zakresu wypadków drogowych i techniki motoryzacyjnej A. D. (2) ustalił, że łączny koszt naprawy wynosi 19.871,41 zł. -według kalkulacji w systemie A., przy zastosowaniu cen nowych, oryginalnych części zamiennych i materiałów, ustalonych przez producenta norm czasowych operacji naprawczych, dodatkowych i powiązanych i przy przyjęciu stawki naprawy za roboczogodzinę w wysokości średnich stawek stosowanych w dacie powstania szkody przez renomowane warsztaty naprawcze tj. w kwocie 100 złotych dla prac blacharsko-mechanicznych oraz prac lakierniczych. Ponadto biegły wziął pod uwagę konieczność naprawy opony tylnej.

Sąd podziela wyrażony przez biegłego pogląd, że z technicznego punktu widzenia właściwą jakością naprawy pozwalającą na optymalne przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego gwarantuje jej wykonanie zgodnie z procedurami i technologią naprawy producenta. W ocenie Sądu biegły prawidłowo przyjął do obliczeń ceny nowych, oryginalnych części zamiennych i materiałów, ustalone przez producenta normy czasowe operacji naprawczych, lakierniczych, dodatkowych i powiązanych oraz stawki naprawy za roboczogodzinę w wysokości średnich stawek stosowanych w dacie powstania szkody przez renomowane warsztaty naprawcze tj. w kwocie 100 złotych dla prac blacharsko-mechanicznych oraz prac lakierniczych. W ocenie Sądu biegły prawidłowo zastosował potrącenie amortyzacyjne w stosunku do opony koła tylnego w wysokości 20 %. Żadna ze stron nie kwestionowała ustaleń

biegłego oraz nie wniosła zastrzeżeń do sporządzonej opinii, Sąd również nie znalazł podstaw do jej kwestionowania. W ocenie Sądu biegły dokonał wnikliwej analizy zgromadzonego materiału dowodowego oraz wskazał na jakiej podstawie przyjął 20 % zużycie amortyzacyjne koła. Nie ulega wątpliwości, iż przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (wyrok SN z dnia 5 listopada 1980 r., III CRN 223/80, OSNC 1981, z. 10, poz. 186). W ocenie Sądu zastosowanie do naprawy samochodu powoda w niniejszej sprawie nowych, oryginalnych części jest uzasadnione.

Wskazać nadto należy, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410). Poszkodowany nie musi zatem naprawiać pojazdu, może sprzedać go zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo, dokonać naprawy własnoręcznie bądź użyć do naprawy części używanych lub podróbek. Wobec powyższego Sąd oddalił wnioski dowodowe o przeprowadzenie oględzin spornego pojazdu, książki serwisowej, rachunków i faktur, a także o zwrócenie się o informację do salonu (...). Niezależnie od powyższego wskazać należy, że przeprowadzenie w.w. dowodów zmierzało do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Mając na względzie wartość szkody i kwotę wypłaconą poszkodowanej Sąd uznał, że strona pozwana winna wypłacić na rzecz powoda jeszcze kwotę 9.874,61 zł. o czym orzekł w pkt I wyroku. Powodowi od dochodzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe za opóźnienie. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. 30-dniowy termin do przeprowadzenia pełnej likwidacji szkody upłynął w dniu 27 września 2015 r., stąd od dnia 29 września 2015 r. powód może domagać się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu w pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Mając nadto na uwadze art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd orzekł jak w pkt III sentencji orzeczenia.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)A. K.;

3. (...)

4. (...)